

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **TV-CZ s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Kaprova 42/14, IČ: 242 67 309, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 320/49, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.8.2014, č.j.: RUD/3145/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 19.8.2014, č.j.: RUD/3145/2014 s e r u š í a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Davida Nováka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla podle ust. § 60 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 200 000,- Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že na písemnou výzvu žalované nezapůjčil záznam vysílání programu ACTIVE TV ze dne 21.1.2014 z časového úseku od 16.00 do 23.00 hodin.

Žalobce v žalobě uvedl, že má za to, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, když mu nezákonně byla uložena nepřiměřeně vysoká majetková sankce ve výši, která zasáhla jeho majetkovou sféru.

Učinil nesporným, že opravdu žalovanému v rozhodnutí uvedený záznam ve stanovené lhůtě neposkytl.

Namítal, že žalovaná při stanovení pokuty překročila výrazným způsobem meze volného správního uvážení a to při rozhodování o výši pokuty. Uvedl, že při rozhodování žalované v obdobných případech je výše uložené sankce nepřiměřeně vysoká a to i s ohledem na charakter porušení ve srovnání se stávající praxí žalované při ukládání sankcí za takové porušení a rovněž z důvodů nesprávného posouzení zákonných kritérií pro stanovení přiměřenosti výše sankce žalovanou. Přitom odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. 8 As 5/2005-53, sp.zn.1 Afs 1/2012.

Podle žalobce žalovaná dostatečně nezohlednila ve výši ukládané sankce to, že má žalobce na mediálním trhu nepatrné postavení.

Žalobce dále uvedl, že na upozornění žalované ani na další úkony žalované ve správním řízení nereagoval nikoli úmyslně, ale nedopatřením.

Namítal, že si není vědom toho, že by se v minulosti obdobného porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. dopustil.

Uvedl, že žalovaná v rámci posouzení kritérií pro stanovení výše pokuty překročila meze volného správního uvážení, když při stanovení výše sankce nezohlednil vlastní správní praxi. Za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. spočívající v nedodání záznamu vůbec, žalovaná provozovatelům ukládala v minulosti sankce mnohem nižší např. – rozhodnutí žalované sp.zn./Ident.: 2013/380/LOJ/Jin č.j.: LOJ/47/2014 Jindřichohradecká televizní s.r.o., sankce ve výši 10.000,- Kč (záznam nebyl dodán vůbec, ani po upozornění), rozhodnutí žalované sp.zn./Ident.: 2010/1152/LOJ/TOZ naše zn.: LOJ/644/2011 TOTALPRESS s.r.o., sankce uložena ve výši 50.000,- Kč (záznam vysílání nebyl dodán vůbec), rozhodnutí žalované sp.zn./Ident.: 2011/665/RUD č.j.: RUD/3322/2011-Strakonická televize, s.r.o., sankce uložena ve výši 10.000,- Kč (záznam vysílání byl dodán, ale ve špatném technické kvalitě, náhradní kvalitní záznam nebyl dodán ani po upozornění).

Žalobce rovněž namítal, že výše uložené sankce je pro něj likvidační. Zdůraznil, že při ukládání sankce měla žalovaná zohlednit postavení provozovatele na mediálním trhu i s ohledem na vlastní správní praxi.

Navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil, nebo aby soud od uložení pokuty upustil, nebo výši jako zjevně nepřiměřenou snížil.

Ve svém vyjádření k žalobě se žalovaná zabývala jednotlivými žalobními námitkami žalobce. Navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při ústním jednání konaném dne 29.1.2015 účastníci setrvali na svých právních závěrech a procesních stanoviscích.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující právně významné skutečnosti.

Žádostí o zapůjčení záznamu ze dne 24.1.2014 č.j.: BUR/343/2014 požádala žalovaná žalobce o zapůjčení kontinuálního záznamu programu ACTIVE CZ ze dne 21.1.2014 v časovém úseku od 16.00 do 23.00 hodin. Záznam měl být žalobcem žalované zaslán na DVD nosiči do 15 dnů ode dne doručení žádosti.

Upozorněním na porušení zákona ze dne 18.3.2014 č.j.: RUD/1032/2014 upozornila žalovaná žalobce na porušení § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že neposkytl záznam vysílání programu ACTIVE TV ze dne 21.1.2014 z časového úseku 16.00 do 23.00 hodin. Žalovaná stanovila lhůtu k nápravě 14 dní ode dne doručení tohoto upozornění.

Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 13.5.2014 č.j.: RUD/1852/2014 bylo žalobci sděleno, že s ním zahájila žalovaní správní řízení z moci úřední pro možné porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se mohl dopustit tím, že na

písemnou výzvu žalované nezapůjčil záznam vysílání programu ACTIVE TV ze dne 21.1.2017 z časového úseku od 16.00 do 23.00 hod.

Ve správním spise se rovněž nachází oznámení žalované o ukončení dokazování ze dne 7.7.2014 č.j.: RUD/2460/2014, reakce žalobce na toto oznámení ze dne 10.8.2014, kde žalobce uvedl, že pochybení si je vědom a upřímně ho lituje, nicméně k němu došlo v důsledku chyby při předávání kompetencí zaměstnanců společnosti, jež měla za následek nevybírání datové schránky žalobce (viz omluvný dopis RRTV ze dne 22.7.2014).

Rozhodnutím Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 19.8.2014, č.j.: RUD/3145/2014 byla žalobci uložena podle ust. § 60 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. pokuta ve výši 200 000,- Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že na písemnou výzvu žalované nezapůjčil záznam vysílání programu ACTIVE TV ze dne 21.1.2014 z časového úseku od 16.00 do 23.00 hodin.

V odůvodnění pak žalovaná mimo jiné konstatovala okolnosti, které předcházely zahájení správního řízení a zahájení správního řízení. Ve správním uvážení se pak žalovaná zabývala, zda byla splněna podmínka uložení sankce dle ust. § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., tedy zda již byl žalobce v minulosti upozorněn na porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. a konstatovala, že podmínka pro uložení sankce dle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. byla splněna.

Při rozhodování o výši pokuty se žalovaná zabývala povahou vysílaného programu, kde uvedla, že toto hledisko nemá vliv na splnění či nesplnění povinnosti poskytnout jí požadovaný záznam vysílání, a proto toto hledisko nehodnotila. Ohledně postavení provozovatele na mediálním trhu konstatovala, že takové rovněž v daném případě nebylo hodnoceno jako zásadní kritérium, rovněž nehodnotila hledisko rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, nicméně k závažnosti věci uvedla, že žalobce prokazatelně nesplnil svou povinnost stanovenou v ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., když na žádost žalované neposkytl požadovaný záznam vysílání. K míře zavinění žalovaná poukázala na skutečnost, že žalobce byl v minulosti na porušení § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil shodným způsobem jako v nyní vedeném správním řízení, upozorněn. Finanční prospěch podle žalované vzniklý v souvislosti s porušením zákonné povinnosti nebyl žalobci prokázán

Žalovaná tedy na základě shromážděných podkladů dospěla k závěru, že žalobce svým jednáním porušil povinnost podle § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. a uložila mu pokutu ve výši 200 000,- Kč. Při stanovení pokuty hodnotila jako klíčové kritérium závažnosti daného správního deliktu, které shledala středně závažným, avšak na druhé straně vzala v potaz, že se nejedná o provozovatele s dominantním postavením na komerčním mediálním trhu, a proto uložila žalobci pokutu při dolní hranici zákonné sazby, když podle ust. § 60 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. může Rada provozovateli vysílání uložit pokutu v rozmezí od 5 000,- Kč do 2 500 000,- Kč.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání je povinen uchovávat v odvysílané podobě a v náležitě technické kvalitě záznamy všech pořadů

včetně dalších částí vysílání alespoň po dobu 30 dnů ode dne jejich vysílání a na písemnou výzvu zapůjčit Radě; provozovatel vysílání má vůči Radě právo na náhradu nutných nákladů spojených se zapůjčením záznamů pořadů a dalších částí vysílání.

Podle ust. § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. jestliže provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej Rada na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě.

Podle ust. § 60 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud nezapůjčí Radě vyžádaný záznam pořadu nebo dalších částí vysílání do 15 dnů ode dne doručení žádosti podle § 32 odst. 1 písm. l).

Podle ust. § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. pokutu Rada uloží do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Správní řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy Radě byl doručen záznam vyžádaný podle § 32 odst. 1 písm. l). Při ukládání pokut se postupuje podle správního řádu.

Podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle ust. § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.

Soud se předně zabýval námitkou, kterou žalobce uplatnil dodatečně při ústním jednání a to námitkou možné prekluze práva uložit pokutu ve smyslu § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. s tím, že tuto námitku neshledal důvodnou. Žalobce poukazoval na ustanovení této normy, konkrétně na větu druhou, kde je stanoveno, že správní řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy Radě byl doručen záznam vyžádaný podle § 32 odst. 1 písm. l). Z koncepce předmětné věty má soud za to, že toto ustanovení se týká případů, kdy je Radou vyžádán záznam nějakého konkrétního pořadu, provozovatel vysílání ho předloží a Rada, poté, co se s ním seznámí, dospěje k závěru, že odvysíláním takového pořadu byl porušen zákon a má tedy tři měsíce od doručení toho záznamu, aby ve věci zahájila řízení. To na projednávanou věc vůbec nedopadá, protože tady šlo o zcela jiné porušení zákona, takže tato norma, resp. stanovená subjektivní lhůta se neuplatní.

Soud dále konstatuje, že mezi účastníky není sporu o skutkových okolnostech a je tedy zřejmé, že žalobce svou povinnost předložit na výzvu Rady záznam odvysílaného pořadu ACTIVE CZ ze dne 21.1.2014 v časovém úseku od 16.00 do 23.00 hodin nesplnil, tuto povinnost pak nesplnil ani později. Rovněž není ve věci spor o právní kvalifikaci jeho jednání. Jednání žalobce je tedy nutno podřadit pod ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., tedy pod porušení povinnosti tam stanovené a pod ust. § 60 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb.

Soud se tedy zabýval předmětnou věcí jen v rozsahu závěrů, k nimž dospěl správní orgán ohledně výše uložené sankce.

Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná se zabývala všemi kritérii, která jsou stanovena zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání v ust. § 61 odst. 2, odst. 3 když tedy konstatovala, zjednodušeně řečeno, že naprostá většina těch kritérií se v daném případě neuplatní, neboť v daném případě nepřicházejí, s ohledem na povahu věci, v úvahu, s čímž se soud tedy zcela ztotožnil.

Rada o výši pokuty rozhodla na základě vyhodnocení závažnosti věci a vyhodnocení míry zavinění. Pokud jde o její hodnocení závažnosti věci, ani tam nelze v zásadě nic vytýkat. Úvaha Rady v rozhodnutí se nachází a je přezkoumatelná, nicméně soud se neztotožnil, resp. shledal jaksi nepřezkoumatelnou úvahu ohledně míry zavinění. Z toho, co je v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, podle názoru soudu nelze seznat, jak byla míra zavinění hodnocena. Podstatným, nebo-li základním tvrzením je zde vyjádření, že Rada konstatuje, že účastník řízení byl v minulosti na porušení § 32 odst. 1 písm. l) zákona 231/2001 Sb., kterého se dopustil shodným způsobem, jak v nyní vedeném správním řízení, upozorněn. Tahle věta jaksi vzhledem ke kontextu dané situace nedává smysl, protože naznačuje, že žalobce, jako provozovatel televizního vysílání se už někdy v minulosti shodným způsobem, tedy způsobem, který je shodný s tím, že nereagoval na předmětnou výzvu ze dne 24.1.2014 a nepředložil požadovaný záznam, tedy už jednou takto zákon porušil a byl na to upozorněn, se takového jednání dopustil. Tedy že se mu přikládá k tíži skutečnost, která svědčí o jeho lhostejném vztahu k následku daného jednání, přičemž ovšem z daných okolností je zřejmé, že žalobce se nikdy dříve, myšleno před 24.1.2014, takového porušení ust. § 32 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. nedopustil a nejde tedy u něj o nějaké opakované porušení, nebo vícenásobné porušení této povinnosti, což bylo při ústním jednání potvrzeno i samotnou zástupkyní žalované, která na dotaz soudu odpověděla, že se žalobce v minulosti stejného porušení zákona nedopustil. Takže kritérium míry zavinění je podle názoru soudu jaksi vyhodnoceno nesprávně, přesněji řečeno nesrozumitelně, protože je opřeno o skutečnost, která ve věci nenastala.

Za tohoto stavu tedy soud rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, v němž tedy úvahu ohledně vyhodnocení kritéria míry zavinění znovu zhodnotí a znovu o výši sankce rozhodne.

Pro úplnost soud považuje za potřebné poukázat na to, co žalobce uplatnil v žalobě, kdy mimo jiné uvedl některá dřívější rozhodnutí Rady, která se týkala sankcí za typově shodná porušení zákona, za něž však byla jiným provozovatelům vysílání uložena pokuta ve výši podstatně nižší, tedy konkrétně ve výši 10 000,- Kč. Jednalo se i o rozhodnutí č.j. LOJ/47/2014, které se týkalo Jindřichohradecké televizní s.r.o. Soud z veřejně dostupných, konkrétně z webových stránek Rady shledal, že právě konkrétně toto rozhodnutí, které pochází ze dne 17.12.2013, se týká porušení stejného ustanovení, stejné povinnosti podle zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jednáním, které je, samozřejmě s odlišností, nebo s jinou totožností provozovatele a vyžádaného pořadu, v podstatě zcela totožné a Rada, jak je zřejmé, v něm uložila pokutu, která je 20x nižší než v případě nyní projednávaném, aniž by tedy bylo zřejmé, proč v typově shodném případě bylo rozhodnuto diametrálně odlišně. Je tedy na Radě, aby své rozhodnutí, které v předmětné věci učiní, odůvodnila v souladu s její rozhodovací praxí v obdobných případech, ale především v souladu se zákonem.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo Městskému soudu v Praze, než napadené rozhodnutí pro nezákonnost v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (ust. § 78 odst.5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3 000,- Kč a odměnu právního zástupce žalobce Mgr. Davida Nováka, advokátka a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna v daném případě činí za tři úkony právní služby po 3 100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast při jednání) podle ust. § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu vč. tří režijních paušálů po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a 21% daně z přidané hodnoty částku 12 342,- Kč. Celkem tedy výše přiznaných nákladů řízení činí 15 342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. ledna 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová